

KONVENTA PËR TË DREJTAT E FËMIJËS

Miratuar dhe hapur për nënshkrim, për ratifikim dhe për aderim nga Asambleja e Përgjithshme me Rezolutën e saj 44/25 të datës 20 nëntor 1989.

HYRË NË FUQI: 2 shtator 1990

në përputhje me nenin 49

HYRJE

Shtetet palë të kësaj Konvente,

Duke pasur parasysh se, në përputhje me parimet e shpallura në Kartën e Kombeve të Bashkuara, njohja e dinjitetit të lindur dhe e të drejtave të barabarta e të patjetërsueshme të të gjithë pjesëtarëve të familjes njerëzore është themel i lirisë, drejtësisë dhe paqes në botë,

Duke mbajtur parasysh faktin se popujt e Kombeve të Bashkuara kanë ritheksuar në Kartë besimin e tyre në të drejtat themelore të njeriut dhe në dinjitetin dhe vlerën e njeriut dhe kanë vendosur të nxisin përparimin shoqëror dhe standarde më të mira jetese, në një liri më të madhe,

Duke njohur se Kombet e Bashkuara, në Deklaratën Universale për të Drejtat e Njeriut dhe në paktet ndërkombëtare për të drejtat e njeriut, kanë shpallur dhe kanë pranuar se secilit i takojnë të gjitha të drejtat dhe liritë e parashtruara në to, pa asnjë dallim race, ngjyre, seksi, gjuhe, feje, opinioni politik ose çdo lloj opinioni tjetër, origjine kombëtare ose shoqërore, pasurie, prejardhjeje ose çdo lloj gjendjeje tjetër,

Duke rikujtuar se në Deklaratën Universale për të Drejtat e Njeriut, Kombet e Bashkuara kanë shpallur që mosha e fëmijërisë ka të drejtë për një përkujdesje dhe përkrahje të veçantë,

Të bindur se familja, si njësi themelore e shoqërisë dhe mjedis natyror për rritjen dhe mirëqenien e të gjithë anëtarëve të saj veçanërisht të fëmijëve, duhet të ketë mbrojtjen dhe ndihmën e nevojshme që të mund të marrë përsipër plotësisht rolin e saj në bashkësi,

Duke njohur se fëmija, për zhvillimin e plotë dhe të harmonishëm të personalitetit të tij, duhet të rritet në një mjedis familjar, në një atmosferë lumturie, dashurie dhe mirëkuptimi.

Duke pasur parasysh se fëmija duhet të përgatitet plotësisht për të bërë një jetë individuale në shoqëri dhe të edukohet në frymën e idealeve të shpallura në Kartën e

Kombeve të Bashkuara dhe sidomos në frymën e paqes, të dinjitetit, tolerancës, lirisë, barazisë dhe solidaritetit,

Duke mbajtur parasysh se nevoja për t'i dhënë një mbrojtje të posaçme fëmijës është theksuar në Deklaratën e Gjenevës për të Drejtat e Fëmijës të vitit 1924 dhe në Deklaratën për të Drejtat e Fëmijës të miratuar nga Kombet e Bashkuara më 20 nëntor të vitit 1959 dhe që është njohur në Deklaratën Universale për të Drejtat e Njeriut, në Paktin Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike (në veçanti në nenet 23 dhe 24), në Paktin Ndërkombëtar për të Drejtat Ekonomike, Shoqërore dhe Kulturore (në veçanti në nenin 10) dhe në statutet e instrumentet përkatëse të agjencive të specializuara dhe të organizatave ndërkombëtare, që merren me mirëqenien e fëmijëve,

Duke mbajtur parasysh se, ashtu siç është thënë në Deklaratën për të Drejtat e Fëmijës “fëmija, për shkak të papjekurisë së tij fizike dhe intelektuale ka nevojë për një mbrojtje dhe kujdes të posaçëm, duke përfshirë mbrojtjen juridike të përshtatshme, si para ashtu dhe pas lindjes”.

Duke rikujtuar dispozitat e Deklaratës për Parimet Shoqërore dhe Juridike që kanë të bëjnë me Mbrojtjen dhe Mirëqenien e Fëmijëve, veçanërisht ato lidhur me vendosjen e fëmijës në një familje ushqyese dhe birësimin e fëmijës brenda dhe jashtë vendit; me rregullat minimale standarde të Kombeve të Bashkuara për administrimin e drejtësisë për të miturit (Rregullat Beijing-ut) dhe të Deklaratës për Mbrojtjen e Grave dhe të Fëmijëve në Periudha të Gjendjes së Jashtëzakonshme dhe të Konfliktit të Armatosur,

Duke njohur se në të gjitha vendet e botës ka fëmijë që jetojnë në kushte jashtëzakonisht të vështira dhe se është e nevojshme që këtyre fëmijëve t'u kushtohet një vëmendje e veçantë,

Duke mbajtur parasysh si duhet rëndësinë e traditave dhe vlerat kulturore të çdo populli në mbrojtjen dhe zhvillimin e harmonishëm të fëmijës,

Duke njohur rëndësinë e bashkëpunimit ndërkombëtar për përmirësimin e kushteve të jetesës së fëmijëve në çdo vend, dhe veçanërisht në vendet në zhvillim,

U morën vesh për sa vijon:

PJESA E PARË

Neni 1

Në këtë Konventë, me fjalën fëmijë nënkuptohet çdo njeri nën moshën 18 vjeçe, me përjashtim të rasteve kur mosha madhore arrihet më përpara, në përputhje me legjislacionin të cilit ai i nënshtrohet.

Neni 2

1. Shtetet palë respektojnë dhe i sigurojnë të drejtat e përmedura në këtë Konventë çdo fëmije, që përfshihet në juridiksionin e tyre, pa asnjë lloj dallimi, pavarësisht nga raca, ngjyra, seksi, gjuha, feja, opinionin politik ose çdo opinion tjetër, nga origjina kombëtare, etnike ose shoqërore, pasuria, paaftësia, prejardhja familjare apo çdo gjendje tjetër e fëmijës ose prindërve të tij ose përfaqësuesve të tij ligjorë,

2. Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme për të siguruar që fëmija të jetë i mbrojtur nga të gjitha format e diskriminimit ose ndëshkimit, për shkak të pozitës, veprimtarive, opinionëve të shprehura ose bindjeve të prindërve të tij, të përfaqësuesve të tij ligjorë ose të anëtarëve të familjes së tij.

Neni 3

1. Në të gjitha veprimet që kanë të bëjnë me fëmijën, të marra qoftë nga institucionet publike ose private të mirëqenies shoqërore, nga gjykatat, autoritetet administrative apo organet legjislativë, interesi më i lartë i fëmijës duhet të jetë konsideratë parësore.

2. Shtetet palë angazhohen që t'i sigurojnë fëmijës mbrojtjen dhe kujdesin e nevojshëm për mirëqenien e tij, duke pasur parasysh të drejtat dhe detyrat e prindërve të tij, të kujdestarëve të tij ligjorë ose të personave të tjerë ligjërisht përgjegjës për të dhe, për këtë qëllim, ato marrin të gjitha masat legjislativë dhe administrative përkatëse.

3. Shtetet palë sigurojnë që institucionet, shërbimet dhe qendrat përgjegjëse për kujdesin dhe mbrojtjen e fëmijëve të veprojnë në përputhje me normat e caktuara nga autoritetet kompetente, veçanërisht në fushën e sigurisë, të shëndetit, të numrit dhe të aftësive të personelit të tyre si dhe të mbikëqyrjes së duhur.

Neni 4

Shtetet palë marrin të gjitha masat legjislativë, administrative dhe masat e tjera të nevojshme, për zbatimin e të drejtave të njohura në këtë Konventë. Lidhur me të drejtat ekonomike, shoqërore e kulturore, shtetet palë marrin të gjitha masat maksimale, në bazë të burimeve që disponojnë dhe, kur është nevoja, në kuadër të bashkëpunimit ndërkombëtar.

Neni 5

Shtetet palë respektojnë përgjegjësitë, të drejtat dhe detyrat që kanë prindërit ose, sipas rastit, anëtarët e familjes së zgjeruar ose të bashkësisë, siç parashikohet nga zakoni i vendit, kujdestarët ose personat e tjerë ligjërisht përgjegjës për fëmijën, për t'i

siguruar këtij, në përputhje me zhvillimin e aftësive të tij, drejtimin dhe udhëheqjen e duhur për ushtrimin e të drejtave të njohura në këtë Konventë.

Neni 6

1. Shtetet palë njohin se çdo fëmijë ka të drejtën e lindur për të jetuar.
2. Shtetet palë marrin të gjitha masat e mundshme për të siguruar mbijetesën dhe zhvillimin e fëmijës.

Neni 7

1. Fëmija regjistrohet menjëherë posa të lind dhe qysh atëherë ka të drejtën të ketë një emër, të drejtën për të fituar një shtetësi dhe, brenda mundësive, të drejtën për të njohur prindërit e tij dhe për të pasur kujdesin e tyre.
2. Shtetet palë sigurojnë zbatimin e këtyre të drejtave, në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar dhe me detyrimet nga instrumentet përkatëse ndërkombëtare në këtë fushë, sidomos në rastet kur, në mungesë të tyre, fëmija do të mbetej pa shtetësi.

Neni 8

1. Shtetet palë marrin përsipër respektimin e të drejtës së fëmijës për të ruajtur identitetin e tij, duke përfshirë këtu shtetësinë, emrin dhe lidhjet familjare që njihen me ligj pa ndonjë ndërhyrje të paligjshme.
2. Në qoftë se një fëmijë i mohohen në mënyrë të paligjshme disa ose të gjitha elementet e identitetit të tij, shtetet palë i japin atij ndihmën dhe mbrojtjen e duhur, me qëllim që identiteti i tij të rivendoset shpejt.

Neni 9

1. Shtetet palë sigurojnë që fëmija të mos ndahet nga prindërit kundër dëshirës së tyre, përveç rastit kur autoritetet kompetente, në bazë të rishikimit gjyqësor, vendosin që, në përputhje me ligjin dhe procedurat përkatëse kjo ndarje është e nevojshme për interesin më të lartë të fëmijës. Ky vendim mund të jetë i nevojshëm në një rast të veçantë, si ai kur prindërit keqtrajtojnë ose nuk kujdesen për fëmijën, ose kur ata jetojnë të ndarë dhe kur duhet vendosur se ku duhet të banojë fëmija.
2. Në të gjitha rastet e parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, të gjitha palët e interesuara duhet të kenë mundësi të marrin pjesë në diskutim dhe të bëjnë të njohura mendimet e tyre.
3. Shtetet palë respektojnë të drejtën e fëmijës së ndarë nga njëri ose nga të dy prindërit, që të mbajë rregullisht marrëdhënie vetjake dhe takime të drejtpërdrejta me

të dy prindërit e tij, me përjashtim të rasteve kur kjo nuk është në interesin më të lartë të fëmijës.

4. Kur ndarja rezulton nga një veprim i inicuar nga një shtet palë, si ndalimi, burgimi, internimi, dëbimi ose vdekja, (duke përfshirë këtu vdekjen për çfarëdo shkak, kur personi është i ndaluar nga shteti) i njërit ose i të dy prindërve, ose i fëmijës, ky shtet palë, sipas kërkesës, u jep prindërve, fëmijës ose, kur është rasti, një anëtar tjetër të familjes, të dhëna të hollësishme mbi vendin ku ndodhen anëtari ose anëtarët e familjes, me përjashtim të rasteve kur dhënia e këtyre të dhënave dëmton mirëqenien e fëmijës. Shtetet palë sigurojnë gjithashtu, që paraqitja e një kërkesë të tillë të mos sjellë në vetvete pasoja të dëmshme për personin ose personat e interesuar.

Neni 10

1. Në përputhje me detyrimin e shteteve palë sipas nenit 9, paragrafit 1, kërkesat e bëra nga një fëmijë ose nga prindërit e tij, për të hyrë në një shtet palë ose për t'u larguar prej tij, për arsye ribashkimi të familjes, trajtohen nga shtetet palë në një frymë pozitive, të njerëzishme dhe me shpejtësi. Shtetet palë sigurojnë gjithashtu që paraqitja e një kërkesë të tillë të mos sjellë pasoja të dëmshme për autorët e kërkesës dhe anëtarët e familjes së tyre.

2. Një fëmijë, prindërit e të cilit banojnë në shtete të ndryshme, ka të drejtë të mbajë marrëdhënie vetjake dhe takime të rregullta të drejtpërdrejta me të dy prindërit e tij, me përjashtim të rrethanave të jashtëzakonshme. Për këtë qëllim dhe në përputhje me detyrimin e shteteve palë, sipas nenit 9, paragrafit 1, shtetet palë respektojnë të drejtën e fëmijës dhe të prindërve të tij për t'u larguar nga çdo vend, duke përfshirë këtu edhe të vetin, si dhe të kthehen në vendin e tyre. E drejta për t'u larguar nga çdo vend bëhet objekt vetëm i atyre kufizimeve që janë përcaktuar me ligj, të cilat janë të nevojshme për të mbrojtur sigurimin kombëtar, rendin publik, shëndetin dhe moralin publik ose të drejtat dhe liritë e të tjerëve dhe që janë në pajtim me të drejtat e njohura në këtë Konventë.

Neni 11

1. Shtetet palë marrin masa për të luftuar zhvendosjet dhe mosrikthimet e paligjshme të fëmijëve në vend të huaj.

2. Për këtë qëllim, shtetet palë nxisin përfundimin e marrëveshjeve dypalëshe ose shumëpalëshe ose aderimin në marrëveshjet ekzistuese.

Neni 12

1. Shtetet palë i garantojnë fëmijës, i cili është i aftë të formojë pikëpamjet e tij, të drejtën për t'i shprehur lirisht këto pikëpamje, për çdo çështje që ka të bëjë me të, duke i vlerësuar ato në përputhje me moshën dhe shkallën e pjekurisë së tij.

2. Për këtë qëllim, fëmijës i jepet veçanërisht mundësia që të dëgjohet në çdo procedurë gjyqësore ose administrative, që ka të bëjë me të, qoftë drejtpërsëdrejti, qoftë nëpërmjet një përfaqësuesi ose të një organi të përshtatshëm, sipas mënyrës që është në përputhje me rregullat e procedurës së legjislacionit kombëtar.

Neni 13

1. Fëmija ka të drejtën e lirisë së shprehjes; kjo e drejtë përfshin lirinë për të kërkuar, për të marrë dhe për të përcjellë informacione dhe ide të çdo lloji, pa marrë parasysh kufijtë, në formë gojore, të shkruar, të shtypur ose në formë artistike, ose me çdo mjet tjetër të zgjedhur nga fëmija.

2. Ushtrimi i kësaj të drejte mund t'u nënshtrohet disa kufizimeve, por vetëm kur përcaktohen me ligj dhe janë të domosdoshme:

- (a) Për respektimin e të drejtave ose reputacionit të të tjerëve; ose
- (b) Për mbrojtjen e sigurimit kombëtar, të rendit publik, të shëndetit ose të moralit publik.

Neni 14

1. Shtetet palë respektojnë të drejtën e fëmijës për lirinë e mendimit, të ndërgjegjes dhe të fesë.

2. Shtetet palë respektojnë të drejtat dhe detyrimet e prindërve dhe, sipas rastit, të përfaqësuesve ligjorë të fëmijës, për ta drejtuar atë në ushtrimin e të drejtës së tij, në përputhje me zhvillimin e aftësive të tij.

3. Liria për të manifestuar fenë ose bindjet e tij mund t'u nënshtrohet vetëm kufizimeve të përcaktuara me ligj dhe që janë të domosdoshme për të mbrojtur sigurinë publike, rendin publik, shëndetin dhe moralin publik, ose liritë dhe të drejtat themelore të të tjerëve.

Neni 15

1. Shtetet palë njohin të drejtat e fëmijës për lirinë e organizimit dhe lirinë e grumbullimit paqësor.

2. Asnjë kufizim nuk mund të ketë në ushtrimin e këtyre të drejtave, përveç atyre të përcaktuara me ligj dhe që janë të nevojshme në një shoqëri demokratike, në interes të sigurimit kombëtar, të sigurisë publike ose të rendit publik, ose për të mbrojtur shëndetin ose moralin publik, ose të drejtat dhe liritë e të tjerëve.

Neni 16

1. Asnjë fëmijë nuk duhet t'u nënshtrohet ndërhyrjeve arbitrare ose to paligjshme në jetën e tij private, në familje, në shtëpi ose në letërkëmbimin e tij, as cenimeve të kundërligjshme të nderit dhe reputacionit të tij.

2. Fëmija ka të drejtën e mbrojtjes me ligj kundër ndërhyrjeve ose cenimeve të tilla.

Neni 17

Shtetet palë njohin funksionin e rëndësishëm që përmbushin mjetet e komunikimit masiv dhe sigurojnë që fëmija të marrë informacione dhe materiale që vijnë nga burime të ndryshme kombëtare dhe ndërkombëtare, sidomos ato që synojnë të rrisin mirëqenien e tij shoqërore, shpirtërore e morale, si dhe shëndetin e tij fizik dhe mendor. Për këtë qëllim shtetet palë:

(a) Inkurajojnë mjetet e komunikimit masiv për të përhapur një informacion dhe materiale me dobi shoqërore dhe kulturore për fëmijën dhe në përputhje me frymën e nenit 29;

(b) Inkurajojnë bashkëpunimin ndërkombëtar në prodhimin, shkëmbimin dhe shpërndarjen e informacioneve dhe materialeve të tilla nga burime të ndryshme kulturore, kombëtare e ndërkombëtare;

(c) Inkurajojnë prodhimin dhe përhapjen e librave për fëmijë;

(ç) Inkurajojnë mjetet e komunikimit masiv për të pasur parasysh sidomos nevojat gjuhësore të fëmijës që i përket një grupi etnik ose që është autokton;

(d) Nxisin përpunimin e udhëzimeve të përshtatshme për mbrojtjen e fëmijës nga informacioni dhe materialet që dëmtojnë mirëqenien e tij, duke pasur parasysh dispozitat e neneve 13 dhe 18.

Neni 18

1. Shtetet palë përpiqen me të gjitha mundësitë për të siguruar njohjen e parimit, sipas të cilit të dy prindërit kanë përgjegjësi të përbashkët për edukimin dhe zhvillimin e fëmijës. Përgjegjësinë kryesore për edukimin dhe zhvillimin e fëmijës e kanë prindërit, ose sipas rastit, përfaqësuesit e tij ligjorë. Ata duhet të udhëhiqen, në radhë të parë, nga interesi më i lartë i fëmijës.

2. Për të garantuar dhe zhvilluar të drejtat e përmendura në këtë Konventë, shtetet palë u japin ndihmën e duhur prindërve dhe përfaqësuesve ligjorë të fëmijës, në ushtrimin e përgjegjësisë së tyre për rritjen e fëmijës dhe sigurojnë ngritjen e institucioneve, qendrave ose shërbimeve të kujdesit për fëmijët.

3. Shtetet palë marrin të gjitha masat e nevojshme për t'u siguruar fëmijëve, prindërit e të cilëve janë në marrëdhënie pune, të drejtën të përfitojnë nga shërbimet dhe lehtësitë e kujdesit për fëmijët, për të cilat janë ngritur.

Neni 19

1. Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme legislative, administrative, shoqërore dhe edukative për mbrojtjen e fëmijës nga çdo formë e dhunës fizike ose mendore, fyerjes ose keqtrajtimit, braktisjes apo mospërfilljes, nëpërkëmbjes ose shfrytëzimit, duke përfshirë abuzimin seksual, për sa kohë që ai është nën ruajtjen e prindërve të tij ose të njërit prej tyre, të përfaqësuesit ose përfaqësuesve të tij ligjorë ose të çdo personi tjetër të cilit i është besuar.

2. Këto masa mbrojtjeje përfshijnë, kur është e përshtatshme, procedura efektive për hartimin e programeve shoqërore për përkrahjen e nevojshme të fëmijës dhe atyre që përkujdesen për të, si dhe për forma të tjera parandalimi dhe identifikimi, raportimi, referimi, hetimi, trajtimi dhe ndjekjeje të rasteve të keqtrajtimit të fëmijës, të përshkruara më sipër, duke përfshirë, nëse duhet, procedurat e ndërhyrjes gjyqësore.

Neni 20

1. Një fëmijë, të cilit i mohohet përkohësisht ose në mënyrë të përhershme mjedisi i tij familjar, ose kur nuk është në interesin e tij më të lartë të qëndrojë në këtë mjedis, ka të drejtë për një mbrojtje dhe një ndihmë të posaçme nga shteti.

2. Shtetet palë sigurojnë për këtë fëmijë një përkujdesje alternative, në përputhje me legjislacionin e tyre të brendshëm.

3. Përkujdesja e tillë mund të përfshijë, *ndër të tjera*, formën e vendosjes në një familje, të "Kafalasë" sipas të Drejtës islamike, të birësimit ose, në rast nevojë, të vendosjes në një qendër të përshtatshme të kujdesit për fëmijët. Në gjetjen e këtyre zgjidhjeve, duhet të mbahen mirë parasysh dëshira për vazhdimësinë në edukimin e fëmijës, si dhe origjina e tij etnike, fetare, kulturore dhe gjuhësore.

Neni 21

Shtetet palë, të cilat pranojnë dhe/ose lejojnë sistemin e birësimit, sigurojnë që konsiderata mbizotëruese të jetë interesi më i lartë i fëmijës dhe ato:

(a) Sigurojnë që birësimi i fëmijës të autorizohet vetëm nga autoritetet kompetente, të cilat përcaktojnë, në përputhje me ligjin dhe procedurat e zbatueshme dhe mbi bazën e të gjitha të dhënave përkatëse dhe të besueshme, që birësimi të lejohet duke mbajtur parasysh gjendjen e fëmijës në raport me prindërit, të afërmit dhe me përfaqësuesit e tij ligjorë dhe, kur është e nevojshme, personat e interesuar të kenë

dhënë pëlqimin e tyre të ndërgjegjshëm për birësimin, mbi bazën e këshillimit të nevojshëm;

(b) Pranojnë se birësimi në një vend tjetër mund të shihet si një alternativ për të siguruar kujdesin për fëmijën, në qoftë se fëmija nuk mund të vendoset në një familje ushqyese ose birësuese, ose të ketë një mënyrë tjetër të përshtatshme për kujdesjeje në vendin e tij të origjinës;

(c) Marrin të gjitha masat e përshtatshme për të siguruar që, në rast birësimi në një vend tjetër, fëmija të gëzojë mbrojtjen dhe normat e barasvlershme me ato që ekzistojnë në rastin e birësimit në vendin e tij;

(ç) Marrin të gjitha masat e përshtatshme për të siguruar që, në rast birësimi në një vend tjetër, vendosja e fëmijës të mos kthehet në një përfitim material të pavend për personat e implikuar në të;

(d) Nxisin, sipas rastit, objektivat e këtij neni, duke përfunduar rregullime ose marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe dhe përpiqen në këtë kuadër të sigurojnë që vendosja e fëmijës në një vend tjetër të bëhet nga autoritetet ose organet kompetente.

Neni 22

1. Shtetet palë marrin masa të përshtatshme për të siguruar që një fëmijë, i cili kërkon të marrë statusin e refugjatit ose që konsiderohet si i tillë, sipas rregullave dhe procedurave të së drejtës ndërkombëtare ose të brendshme të zbatueshme, qoftë vetëm apo i shoqëuar nga prindërit e tij ose nga çdo person tjetër, të marrë mbrojtje dhe përkrahje humanitare të duhur, për t'i lejuar atij të gëzojë të drejtat që i njohin kjo Konventë dhe instrumentet e tjera ndërkombëtare për të drejtat e njeriut ose me karakter humanitar, në të cilat shtetet janë palë.

2. Për këtë qëllim, shtetet palë sigurojnë atëherë kur e konsiderojnë të nevojshme, çdo përpjekje të Organizatës së Kombeve të Bashkuara dhe të organizatave të tjera ndërqeveritare ose joqeveritare kompetente, që bashkëpunojnë me Organizatën e Kombeve të Bashkuara për të mbrojtur dhe ndihmuar fëmijën dhe për të kërkuar prindërit ose anëtarët e tjerë të familjes të çdo fëmije refugjat, me qëllim që të sigurojnë informacionin e nevojshëm për bashkimin me familjen. Në rastet kur nuk gjenden as prindërit, as anëtarët e tjerë të familjes, fëmijës do t'i jepet e njëjta mbrojtje, si çdo fëmije tjetër që i mungon ngaherë ose përkohësisht mjedisi familjar, cilado qoftë arsyeja, ashtu siç parashikohet në këtë Konventë.

Neni 23

1. Shtetet palë pranojnë që fëmija me paaftësi mendore ose fizike duhet të bëjë një jetë normale dhe të përshtatshme, në kushtet që garantojnë dinjitetin e tij, që nxisin autonominë dhe lehtësojnë pjesëmarrjen aktive të fëmijës në jetën e bashkësisë,

2. Shtetet palë njohin të drejtën e fëmijës me paaftësi për kujdes të posaçëm dhe nxisin e sigurojnë, brenda mundësive të të ardhurave të disponueshme, dhënie fëmijës, i cili përmbush kushtet, si dhe atyre që kujdesen për të, të ndihmës që kërkohet dhe që i përshtatet gjendjes së fëmijës dhe gjendjes financiare të prindërve të tij, ose të atyre që kujdesen për të.

3. Duke njohur nevojat e veçanta të fëmijës me paaftësi, ndihma e dhënë sipas paragrafit 2 të këtij neni jepet falas sa herë të jetë e mundur, duke pasur parasysh burimet financiare të prindërve të tij ose të atyre që kujdesen për të dhe kjo synon që fëmijët me paaftësi të kenë mundësi efektivisht të marrin arsim, kualifikim, shërbime shëndetësore, shërbime riaftësimi, përgatitje për punësim dhe veprimtari argëtuese në mënyrë që fëmija të sigurojë një integritet shoqëror dhe zhvillim vetjak sa më të plotë, duke përfshirë zhvillimin e tij kulturor dhe shpirtëror.

4. Shtetet palë nxisin, në frymën e bashkëpunimit ndërkombëtar, shkëmbimin e informacionit të përshtatshëm në fushën e kujdesit shëndetësor parandalues dhe të trajtimit mjekësor, psikologjik dhe funksional të fëmijëve me paaftësi, duke përfshirë përhapjen dhe mundësinë e marrjes së informacionit lidhur me metodat e riaftësimi, edukimit dhe shërbimeve profesionale, me qëllim që shtetet palë të kenë mundësi të përmirësojnë cilësitë dhe aftësitë e tyre dhe të zgjerojnë përvojën e tyre në këto fusha. Në këtë drejtim, duhet të mbahen parasysh në mënyrë të veçantë nevojat e vendeve në zhvillim.

Neni 24

1. Shtetet palë njohin të drejtën e fëmijës për të gëzuar një gjendje të arritshme shëndetësore sa më të mirë për të përfituar nga shërbimet për trajtimin e sëmundjes dhe riaftësimin e shëndetit. Shtetet palë përpiqen të sigurojnë që asnjë fëmije të mos i mohohet e drejta për të pasur këto shërbime të kujdesit shëndetësor.

2. Shtetet palë ndjekin zbatimin e plotë të kësaj të drejte dhe në veçanti marrin masat e duhura:

(a) Për të ulur vdekshmërinë e foshnjave dhe të fëmijëve;

(b) Për të siguruar ndihmën e nevojshme mjekësore dhe kujdesin për shëndetin për të gjithë fëmijët, duke e vënë theksin në zhvillimin e kujdesit shëndetësor parësor;

(c) Për të luftuar sëmundjen dhe kequshqyerjen, edhe në kuadrin e kujdesit shëndetësor parësor, me anë të përdorimit, *ndër të tjera*, të teknikave lehtësisht të arritshme si dhe të sigurimit të produkteve ushqimore të përshtatshme dhe ujit të pijshëm të pastër, duke pasur parasysh rreziqet e ndotjes së mjedisit natyror;

(ç) Për t'u siguruar nënave kujdesin e duhur shëndetësor, para dhe pas lindjes;

(d) Për të mundësuar që të gjitha grupet shoqërore dhe në veçanti prindërit dhe fëmijët të marrin informacione, të kenë mundësi edukimi dhe të përkrahen për të përdorur njohuritë bazë për shëndetin dhe të ushqyerit e fëmijës, përparësitë e ushqyerjes me qumështin e gjirit, higjienën dhe mirëmbajtjen e mjedisit dhe parandalimin e aksidenteve;

(dh) Për të zhvilluar kujdesin shëndetësor parandalues, këshillimin e prindërve, edukimin dhe shërbimet në fushën e planifikimit familjar.

3. Shtetet palë marrin të gjitha masat e efektshme dhe të nevojshme për të zhdukur praktikat tradicionale të dëmshme për shëndetin e fëmijëve.

4. Shtetet palë marrin përsipër të nxisin dhe inkurajojnë bashkëpunimin ndërkombëtar, me qëllim që të sigurojnë gradualisht realizimin e plotë të së drejtës së njohur në këtë nen. Për këtë, mbahen parasysh në mënyrë të veçantë nevojat e vendeve në zhvillim.

Neni 25

Shtetet palë i njohin fëmijës të drejtën për ekzaminimin e herëpashershëm të trajtimit të siguar për fëmijën dhe të gjitha rrethanat e tjera të rëndësishme për vendosjen e tij, të cilin e kanë bërë organet kompetente për qëllime të përkujdesjes, të mbrojtjes ose të trajtimit të tij fizik ose mendor.

Neni 26

1. Shtetet palë i njohin çdo fëmije të drejtën për të përfituar përkrahje shoqërore, duke përfshirë sigurimin social dhe marrin masa të nevojshme për të arritur realizimin e plotë të kësaj të drejte, në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar,

2. Ndihamat, kudo që është e nevojshme, duhet të jepen duke pasur parasysh burimet dhe rrethanat e fëmijës dhe të personave përgjegjës për mbajtjen e tij si dhe çdo konsideratë tjetër që lidhet me kërkesën për ndihmë të bërë nga vetë fëmija ose në emër të tij.

Neni 27

1. Shtetet palë njohin të drejtën e çdo fëmije për një nivel jetese të mjaftueshëm për zhvillimin e tij fizik, mendor, shpirtëror, moral dhe shoqëror.

2. Prindërit ose personat e tjerë përgjegjës për fëmijën kanë përgjegjësinë parësore për të siguar, brenda mundësive dhe mjeteve financiare, kushtet e jetesës të nevojshme për zhvillimin e fëmijës.

3. Shtetet palë, në përputhje me kushtet kombëtare dhe mundësive të tyre, marrin masa të përshtatshme për të ndihmuar prindërit dhe personat e tjerë përgjegjës për

fëmijën, për zbatimin e kësaj të drejte dhe, në rast nevojë, për sigurimin e një përkrahjeje materiale dhe programe mbështetjeje, sidomos lidhur me ushqimin, veshmbathjen dhe banimin.

4. Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme në mënyrë që të sigurojnë marrjen e pensionit ushqimor të fëmijës nga prindërit e tij ose nga personat e tjerë që kanë përgjegjësi financiare për fëmijën, qoftë brenda ose jashtë vendit. Në veçanti, në rastet kur personi që ka një përgjegjësi financiare ndaj fëmijës jeton në një shtet tjetër nga ai i fëmijës, shtetet palë favorizojnë aderimin në marrëveshjet ndërkombëtare ose përfundimin e marrëveshjeve të tilla si dhe miratimin e rregullimeve të tjera të duhura.

Neni 28

1. Shtetet palë njohin të drejtën e fëmijës për arsimim dhe, me qëllim që kjo e drejtë të arrihet hap pas hapi dhe mbi bazën e mundësive të barabarta, në mënyrë të veçantë ato:

(a) Bëjnë arsimin fillor të detyrueshem dhe falas për të gjithë;

(b) Inkurajojnë zhvillimin e formave të ndryshme të arsimit të mesëm duke përfshirë arsimin e përgjithshëm dhe profesional, i bëjnë ato të hapura e të mundshme për çdo fëmijë dhe marrin masa të përshtatshme, si vendosja e arsimit falas dhe dhënia e një ndihme financiare në rast nevojë;

(c) U sigurojnë të gjithëve arsimin e lartë, sipas aftësive të secilit, me të gjitha mjetet e përshtatshme;

(ç) Bëjnë të mundshëm dhe të arritshëm për çdo fëmijë informacionin dhe orientimin shkollor e profesional;

(d) Marrin masa për të inkurajuar frekuentimin e rregullt të shkollës dhe uljen e përqindjes të braktisjes së shkollës.

2. Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme për të siguruar që disiplina shkollore të zbatohet në mënyrë të pajtueshme me dinjitetin njerëzor të fëmijës dhe në përputhje me këtë Konventë.

3. Shtetet palë nxisin dhe inkurajojnë bashkëpunimin ndërkombëtar në fushën e arsimit, për të kontribuar, në mënyrë të veçantë, në zhdukjen e padijes dhe të analfabetizmit kudo në botë dhe për të lehtësuar përvetësimin e njohurive shkencore e teknike dhe të metodave moderne të mësimdhënies. Për këtë, mbahen parasysh në mënyrë të veçantë nevojat e vendeve në zhvillim.

Neni 29

1. Shtetet palë u morën vesh që arsimimi i fëmijës të ketë për synim:

(a) Zhvillimin e potencialit të plotë të personalitetit, të dhuntive dhe të aftësive mendore e fizike të fëmijës;

(b) Zhvillimin e respektit për të drejtat e liritë themelore të njeriut dhe për parimet e mishëruara në Kartën e Kombeve të Bashkuara;

(c) Zhvillimin e respektit për prindërit e fëmijës, për identitetin e tij kulturor, për gjuhën dhe vlerat kulturore, për vlerat kombëtare të vendit ku fëmija jeton, për vendin e origjinës dhe të qytetërimeve të ndryshme nga i veti;

(ç) Përgatitjen e fëmijës për një jetë të përgjegjshme në një shoqëri të lirë, në frymën e mirëkuptimit, paqes, tolerimit, barazisë midis sekseve dhe miqësisë midis të gjithë popujve, grupeve etnike, grupeve kombëtare e fetare dhe personave me origjinë autoktone;

(d) Zhvillimin e respektit të fëmija për mjedisin natyror.

2. Asnjë dispozitë e këtij neni ose e nenit 28 nuk do të interpretohet asisoj që të cenojë lirinë e personave fizikë ose juridikë, për të krijuar e drejtuar insitucione arsimore, gjithmonë me kusht që parimet e përmendura në paragrafin 1 të këtij neni të respektohen dhe që arsimi që jepet në institucionet e tilla të jetë në përputhje me normat minimale që i përcakton shteti.

Neni 30

Në shtetet ku ekzistojnë pakica etnike, fetare apo gjuhësore, ose persona me origjinë autoktone, një fëmije që i përket një minoriteti të tillë ose është autokton, nuk duhet t'i mohohet e drejta për të pasur kulturën e vet, të ushtrojë dhe praktikojë fenë e vet, ose të përdorë gjuhën e vet së bashku me anëtarët e tjerë të grupit të tij.

Neni 31

1. Shtetet palë njohin të drejtën e fëmijës për pushim dhe kohë të lirë për pjesëmarrje në lojëra dhe në veprimtari çlodhëse, në përshtatje me moshën e fëmijës, si dhe të marrë pjesë lirisht në jetën kulturore dhe artistike.

2. Shtetet palë respektojnë dhe nxisin të drejtën e fëmijës për pjesëmarrje të plotë në jetën kulturore dhe artistike dhe inkurajojnë sigurimin e mundësive të përshtatshme dhe të barabarta për kohën e lirë dhe për veprimtari kulturore, artistike, argëtuese dhe çlodhëse.

Neni 32

1. Shtetet palë njohin të drejtën e fëmijës për t'u mbrojtur nga shfrytëzimi ekonomik dhe nga kryerja e çdo pune që paraqet rreziqe ose që cenon edukimin e tij ose dëmton shëndetin apo zhvillimin e tij fizik, mendor, shpirtëror, moral ose shoqëror.

2. Shtetet palë marrin masa legislative, administrative, shoqërore dhe edukative, për të siguruar zbatimin e këtij neni. Për këtë qëllim dhe duke pasur parasysh dispozitat përkatëse të instrumenteve të tjera ndërkombëtare, shtetet palë në mënyrë të veçantë:

- (a) Sigurojnë një moshë minimale ose moshat minimale të pranimit në punë;
- (b) Sigurojnë një rregullim të përshtatshëm të orarit të punës dhe të kushteve të punës;
- (c) Sigurojnë dënime ose sanksione të tjera të përshtatshme për zbatimin efektiv të këtij neni.

Neni 33

Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme, duke përfshirë ato legislative, administrative, shoqërore dhe edukative, për të mbrojtur fëmijët nga shfrytëzimi i paligjshëm i drogave narkotike dhe i lëndëve psikotrope, siç përcaktohen në konventat përkatëse ndërkombëtare dhe për të parandaluar shfrytëzimin e fëmijëve për prodhimin dhe trafikun e paligjshëm të këtyre lëndëve.

Neni 34

Shtetet palë marrin përsipër të mbrojnë fëmijën nga të gjitha format e shfrytëzimit dhe keqtrajtimit seksual. Për këto qëllime, shtetet palë marrin në mënyrë të veçantë të gjitha masat e duhura në planin kombëtar, dypalësh dhe shumëpalësh për të parandaluar që:

- (a) Fëmijët të nxiten ose të detyrohen të përfshihen në veprimtari të paligjshme seksuale;
- (b) Fëmijët të shfrytëzohen për qëllime prostitucioni ose për praktika të tjera seksuale të paligjshme;
- (c) Fëmijët të shfrytëzohen për shfaqje ose materiale pornografike.

Neni 35

Shtetet palë marrin të gjitha masat e përshtatshme në planin kombëtar, dypalësh dhe shumëpalësh, për të parandaluar rrëmbimin, shitjen, ose trafikimin e fëmijëve për çdo qëllim dhe në çfarëdo forme qoftë.

Neni 36

Shtetet palë mbrojnë fëmijën nga çdo formë tjetër e shfrytëzimit, që dëmton mirëqenien e tij në çfarëdo aspekti.

Neni 37

Shtetet palë sigurojnë që:

(a) Asnjë fëmijë të mos i nënshtrohet torturës, as trajtimeve ose dënimeve mizore, çnjerëzore ose poshtëruese. As dënimi me vdekje, as burgimi i përjetshëm nuk duhet të jepen për shkelje të ligjit të kryera nga persona nën 18 vjeç;

(b) Asnjë fëmijë të mos i mohohet liria në mënyrë të paligjshme ose arbitrare. Arrestimi, ndalimi ose burgimi i një fëmije duhet të jetë në përputhje me ligjin dhe të përdoret vetëm si masë e fundit dhe për një kohë të përshtatshme sa më të shkurtër.

(c) Çdo fëmijë i privuar nga liria duhet të trajtohet në mënyrë njerëzore dhe me respektin që i takon dinjitetit të lindur të njeriut dhe në mënyrën e cila merr parasysh nevojat e personave të moshës së tij. Në veçanti, çdo fëmijë i privuar nga liria duhet të veçohet nga të rriturit, me përjashtim të rastit kur mendohet se është në intresin me të lartë të fëmijës që kjo të shmanget dhe ai të ketë të drejtën të mbajë lidhje me familjen me korrespondencë dhe vizita, përveç në rrethana të jashtëzakonshme;

(ç) Çdo fëmijë i privuar nga liria duhet të ketë të drejtën që t'i jepet menjëherë ndihmë juridike ose çdo ndihmë tjetër e përshtatshme, si dhe të drejtën të sfidojë vendimin për heqjen e lirisë përpara një gjykate ose një autoriteti tjetër kompetent, të pavarur dhe të paanshëm si dhe për një vendim të shpejtë për çdo rast të tillë.

Neni 38

1. Shtetet palë marrin përsipër të respektojnë dhe të sigurojnë respektimin e rregullave të së drejtës humanitare ndërkombëtare, që janë të zbatueshme për ta në rast konflikti të armatosur dhe që kanë të bëjnë me fëmijën.

2. Shtetet palë marrin të gjitha masat e mundshme për të siguruar që personat, të cilët nuk kanë mbushur moshën pesëmbëdhjetë vjeçe, të mos marrin pjesë drejtpërsëdrejti në veprime luftarake.

3. Shtetet palë nuk rekrutojnë në forcat e tyre të armatosura asnjë person që nuk ka mbushur moshën pesëmbëdhjetë vjeçe. Kur ato rekrutojnë persona më të vjetër se 15 vjeç, por më të rinj se 18 vjeç shtetet palë përpiqen t'u japim përparësi atyre që janë më të vjetër në moshë.

4. Në përputhje me detyrimin që u takon në bazë të së drejtës humanitare ndërkombëtare, për të mbrojtur popullsinë civile në rast konflikti të armatosur, shtetet palë marrin të gjitha masat e mundshme, për të siguruar mbrojtjen dhe kujdesin për fëmijët e prekur nga konflikti i armatosur.

Neni 39

Shtetet palë marrin të gjitha masat e duhura për të lehtësuar riaftësimin fizik e psikologjik dhe riintegrimin në shoqëri të çdo fëmije që është viktimë e çdo forme të pakujdesisë, të shfrytëzimit ose të keqtrajtimit, të torturës ose të çdo forme tjetër të një trajtimi ose dënimi mizor, çnjerëzor e poshtërues ose konflikti të armatosur. Ky riaftësim dhe ky riintegrim duhet të bëhen në kushtet e një mjedisi që ndihmon shëndetin, personalitetin dhe dinjitetin e fëmijës.

Neni 40

1. Shtetet palë i njohin çdo fëmije të dyshuar, të akuzuar ose për të cilin është thënë se ka kryer shkelje të ligjit penal, të drejtën e një trajtimi të tillë, që zhvillon te fëmija ndjenjën e dinjitetit dhe të vlerës së personit, që përforcon tek ai ndjenjën e respektit të tij për të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të të tjerëve dhe që merr parasysh moshën e fëmijës si dhe dëshirën për të ndihmuar riintegrimin e tij në shoqëri dhe në mënyrë që ai të luajë një rol konstruktiv në gjirin e saj.

2. Për këtë qëllim dhe duke pasur parasysh dispozitat përkatëse të instrumenteve ndërkombëtare, shtetet palë përkujdesen në veçanti që:

(a) Asnjë fëmijë të mos jetë i dyshuar, i akuzuar ose i cilësuar për shkelje të ligjit penal për arsye të veprimeve ose mosveprimeve që nuk kanë qenë të ndaluara nga e drejta kombëtare ose ndërkombëtare në çastin kur ato janë kryer;

(b) Çdo fëmijë i dyshuar ose i akuzuar për shkelje të ligjit penal të ketë të paktën këto garanci:

(i) Të konsiderohet i pafajshëm derisa të provohet fajësia ligjërish;

(ii) Të informohet menjëherë dhe drejtpërsëdrejti për akuzat e ngritura kundër tij, nëse është e përshtatshme, me anë të prindërve të tij ose të përfaqësuesve ligjorë dhe të ketë ndihmë juridike ose çdo ndihmë tjetër të duhur për përgatitjen dhe paraqitjen e mbrojtjes së tij;

(iii) Çështja e tij të shqyrtohet pa vonesë nga një autoritet ose instancë gjyqësore kompetente, e pavarur dhe e paanshme, sipas një procedure të drejtë ligjore, në praninë e ndihmës juridike ose të një ndihme tjetër të përshtatshme, dhe, kur konsiderohet se kjo nuk është në interesin më të lartë të fëmijës, sidomos duke marrë parasysh moshën ose gjendjen e tij, në prani të prindërve ose përfaqësuesve të tij ligjorë.

(iv) të mos detyrohet të dëshmojë ose të pohojë veten fajtor; të merren në pyetje ose të bëjë të merren në pyetje dëshmitarët e akuzës dhe të sigurojë paraqitjen dhe marrjen në pyetje të dëshmitarëve të mbrojtjes së tij, në kushte të barabarta.

(v) Në qoftë se konsiderohet se ka shkelur ligjin penal, të bëjë ankesë kundër këtij vendimi si dhe çdo masë të marrë si pasojë, para një autoriteti ose instance gjyqësore kompetente më të lartë, të pavarur dhe të paanshme, në përputhje me ligjin.

(vi) Të ndihmohet falas nga një përkthyes, në qoftë se ai nuk e kupton ose nuk e flet gjuhën që përdoret.

(vii) Të respektohet plotësisht jeta e tij private në të gjitha fazat e procedurës.

3. Shtetet palë përpiqen të nxisin krijimin e ligjeve, procedurave, organeve dhe institucioneve të posaçme për fëmijët që dyshohen, akuzohen ose që vlerësohen se kanë kryer shkelje të ligjit penal dhe në veçanti:

(a) Përcaktojnë një moshë minimale, nën të cilën fëmijët konsiderohen të paaftë për të shkelur ligjin penal;

(b) Marrin masa, sa herë që është e nevojshme dhe e dëshirueshme, për t'i trajtuar këta fëmijë pa iu drejtuar procedurës gjyqësore, me kusht që të respektohen plotësisht të drejtat e njeriut dhe mbrojtja ligjore.

4. Parashikohen dispozita të ndryshme, siç janë kujdesi, orientimi dhe mbikëqyrja; këshillat; periudha e provës; kujdesi në familje; programet e edukimit të përgjithshëm dhe profesional dhe zgjidhje të tjera, veç atyre institucionale, për t'u siguruar fëmijëve një trajtim në përputhje me mirëqenien e tyre dhe në raport me gjendjen e tyre dhe me shkeljen e ligjit.

Neni 41

Asnjë nga dispozitat e kësaj Konvente nuk cenon dispozitat më të favorshme për realizimin e të drejtave të fëmijës dhe të cilat mund të përmbahen:

(a) në legjislacionin e një shteti palë; ose

(b) në të drejtën ndërkombëtare në fuqi për atë shtet.

PJESA E DYTË

Neni 42

Shtetet palë marrin përsipër t'ua bëjnë gjerësisht të njohura parimet dhe dispozitat e kësaj Konvente, si të rriturve ashtu edhe fëmijëve, me anë të mjeteve energjike të përshtatshme.

Neni 43

1. Me qëllim që të shqyrtohet përparimi të cilin shtetet palë e kanë arritur në përmbushjen e detyrimeve të marra përsipër prej tyre në bazë të kësaj Konvente, krijohet një Komitet për të Drejtat e Fëmijës, i cili kryen funksionet e caktuara si më poshtë.

2. Komiteti përbëhet nga dhjetë ekspertë me moral të lartë dhe që njihen si kompetentë në fushën që trajton kjo Konventë. Anëtarët e tij zgjedhen nga shtetet palë midis shtetasve të tyre dhe marrin pjesë me titull vetjak, duke pasur parasysh shpërndarjen gjeografike të drejtë dhe sistemet juridike kryesore.

3. Anëtarët e Komitetit zgjedhen me votë të fshehtë, nga një listë personash të caktuar nga shtetet palë. Çdo shtet palë mund të caktojë një kandidat nga shtetasit e tij.

4. Zgjedhja e parë bëhet jo më vonë se gjashtë muaj nga data e hyrjes së kësaj Konvente në fuqi. Pastaj zgjedhjet bëhen çdo dy vjet. Të paktën katër muaj para datës së çdo zgjedhjeje, Sekretari i Përgjithshëm i Organizatës së Kombeve të Bashkuara fton me shkrim shtetet palë që të propozojnë kandidatët e tyre brenda një afati dymujor. Sekretari i Përgjithshëm pastaj bënë një listë alfabetike të kandidatëve të caktuar, duke theksuar shtetet palë që i kanë caktuar dhe ua paraqet atë shteteve palë të kësaj Konvente.

5. Zgjedhjet bëhen gjatë mbledhjeve të shteteve palë, të organizuara nga Sekretari i Përgjithshëm në Selinë e Organizatës së Kombeve të Bashkuara. Në këto mbledhje, në të cilat duhet të jenë të pranishme jo më pak se dy të tretat e shteteve palë, kandidatë të zgjedhur të Komitetit janë ata që fitojnë numrin më të madh të votave dhe shumicën absolute të votave të shteteve palë të pranishëm dhe votues.

6. Anëtarët e Komitetit zgjedhen për një mandat katërvjeçar. Ata mund të rizgjedhen në qoftë se kandidatura e tyre paraqitet përsëri. Mandati i pesë prej anëtarëve të zgjedhur në zgjedhjen e parë mbaron pas dy vitesh. Kryetari i mbledhjes i hedh në short emrat e këtyre pesë anëtarëve menjëherë pas zgjedhjes së parë.

7. Në qoftë se një anëtar i Komitetit vdes ose jep dorëheqje, ose deklaron se për çdo arsye tjetër nuk mund t'i kryejë më funksionet e tij në Komitet, shteti palë që kishte paraqitur kandidaturën e tij, emëron një tjetër ekspert nga shtetasit e vet, për të plotësuar vendin e lirë deri në përfundimin e mandatit korrespondues, gjë që i nënshtrohet miratimit të Komitetit.

8. Komiteti miraton rregulloren e tij të brendshme,

9. Komiteti zgjedh byronë e tij për një periudhë prej dy vitesh.

10. Mbledhjet e Komitetit zakonisht mbahen në Selinë e Organizatës së Kombeve të Bashkuara ose në çdo vend tjetër të përshtatshëm, të caktuar nga Komiteti.

Komiteti mblidhet zakonisht çdo vit. Zgjatja e sesioneve të tij përcaktohet dhe ndryshohet, po qe se është e nevojshme, nga një mbledhje e shteteve palë në këtë Konventë, me rezervën e miratimit nga Asambleja e Përgjithshme.

11. Sekretari i Përgjithshëm i Organizatës së Kombeve të Bashkuara i siguron Komitetit, personelin dhe pajisjet e nevojshme, për t'i kryer me efektivitet funksionet në bazë të Konventës.

12. Me miratimin e Asamblesë së Përgjithshme, anëtarët e Komitetit të krijuar në bazë të kësaj Konvente paguhet nga të ardhurat e Kombeve të Bashkuara, sipas kushteve dhe modaliteteve të caktuara nga Asambleja e Përgjithshme.

Neni 44

1. Shtetet palë marrin përsipër t'i paraqesin Komitetit, nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara, raporte për masat e marra për të përmbushur të drejtat e njohura në këtë Konventë dhe për përparimet e realizuara në gëzimin e këtyre të drejtave:

(a) Brenda dy viteve, duke filluar nga data e hyrjes së kësaj Konvente në fuqi, për shtetet palë përkatëse;

(b) Në vazhdim në çdo pesë vite.

2. Raportet e paraqitura në zbatim të këtij neni tregojnë faktorët dhe vështirësitë, në rast se ka, që kanë ndikuar në shkallën e përmbushjes nga shtetet palë të detyrimeve të parashikuara në këtë Konventë. Raportet duhet të përmbajnë gjithashtu të dhëna të mjaftueshme për t'i dhënë Komitetit një ide të plotë për zbatimin e Konventës në vendin përkatës.

3. Shteti palë, që i ka paraqitur Komitetit raportin e parë të plotë, në raportet që ia paraqet atij në vazhdim, në përputhje me paragrafin 1 (b) të këtij neni, nuk përsërit sqarimet kryesore të komunikuar qysh më parë.

4. Komiteti mund t'u kërkojë shteteve palë të dhëna plotësuese, që kanë të bëjnë me zbatimin e Konventës.

5. Komiteti i paraqet çdo dy vjet Asamblesë së Përgjithshme, nëpërmjet Këshillit Ekonomik dhe Shoqëror, një raport lidhur veprimtarinë e tij.

6. Shtetet palë sigurojnë një shpërndarje të gjerë të raporteve të tyre në vendet e tyre.

Neni 45

Për të arritur zbatimin efektiv të Konventës dhe për të inkurajuar bashkëpunimin ndërkombëtar në fushën që mbulon kjo Konventë:

(a) Agjencitë e specializuara, Fondi i Kombeve të Bashkuara për Fëmijët dhe organet e tjera të Kombeve të Bashkuara, kanë të drejtë të përfaqësohen gjatë shqyrtimit të zbatimit të dispozitave të kësaj Konvente, që kanë të bëjnë me mandatin e tyre. Komiteti mund t'i ftojë agjencitë e specializuara, Fondin e Kombeve të Bashkuara për Fëmijët dhe organet e tjera kompetente, që ai do t'ia konsiderojë të arsyeshme, për të dhënë mendime të specializuara lidhur me zbatimin e Konventës në fushat që kanë të bëjnë me mandatin e tyre përkatës. Ky Komitet mund t'i ftojë agjencitë e specializuara, Fondin e Kombeve të Bashkuara për Fëmijët dhe organet e tjera të Kombeve të Bashkuara për t'i paraqitur raporte mbi zbatimin e Konventës në sektorët që kanë të bëjnë me fushën e veprimtarisë së tyre;

(b) Komiteti u transmeton agjencive të specializuara, Fondit të Kombeve të Bashkuara për Fëmijët dhe organeve të tjera kompetente, në rast se e sheh të nevojshme, çdo raport të shteteve palë, që përmban një kërkesë ose që tregon një nevojë për këshilla ose ndihmë teknike, së bashku me vërejtjet dhe sugjerimet e Komitetit, në rast se ka të tilla;

(c) Komiteti mund t'i rekomandojë Asamblesë së Përgjithshme, që t'i kërkojë Sekretarit të Përgjithshëm, të ndërmarrë në emër të tij studime për çështje të veçanta, që kanë të bëjnë me të drejtat e fëmijës;

(ç) Komiteti mund të bëjë sugjerime dhe rekomandime të përgjithshme, të bazuara në të dhënat e marra në zbatim të neneve 44 dhe 45 të kësaj Konvente. Këto sugjerime dhe rekomandime të natyrës së përgjithshme i transmetohen çdo shteti palë të interesuar dhe i përcillen për dijeni Asamblesë së Përgjithshme, të shoqëruara, në rast se ka të tilla, me vërejtjet e shteteve palë.

PJESA E TRETË

Neni 46

Kjo Konventë është e hapur për nënshkrimin e të gjitha shteteve.

Neni 47

Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit. Instrumentet e ratifikimit depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara.

Neni 48

Kjo Konventë do të qëndrojë e hapur për aderimin e çdo shteti. Instrumentet e aderimit depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara.

Neni 49

1. Kjo Konventë hyn në fuqi ditën e tridhjetë pas datës së depozitimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara, të instrumentit të njëzetë të ratifikimit ose të aderimit.

2. Për secilin shtet që ratifikon këtë Konventë ose që aderon në të, pas depozitimit të instrumentit të njëzetë të ratifikimit ose të aderimit, Konventa hyn në fuqi ditën e tridhjetë pas depozitimit nga ky shtet, të instrumentit të tij të ratifikimit ose të aderimit.

Neni 50

1. Çdo shtet palë mund të propozojë një amendament dhe të depozitojë tekstin pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara. Sekretari i Përgjithshëm ua komunikon pastaj amendamentin e propozuar shteteve palë, duke kërkuar që t'i bëjnë të ditur nëse janë për thirrjen e një konference të shteteve palë për shqyrtimin e propozimit dhe për votimin. Nëse brenda katër muajve pas datës së këtij komunikimi, të paktën një e treta e shteteve palë shprehen për thirrjen e një konference të tillë, Sekretari i Përgjithshëm thërret konferencën nën patronazhin e Organizatës së Kombeve të Bashkuara. Çdo amendament i miratuar nga shumica e shteteve palë të pranishëm dhe votues në konferencë i paraqitet për miratim Asamblesë së Përgjithshme,

2. Një amendament i miratuar në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni, hyn në fuqi pasi ta ketë miratuar Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara dhe ta kenë pranuar dy të tretat e shteteve palë.

3. Kur një amendament hyn në fuqi, ai bëhet i detyrueshëm për të gjitha shtetet palë, që e kanë pranuar dhe shtetet e tjera që mbeten të lidhura me dispozitat e kësaj Konvente dhe me të gjitha amendamentet e mëparshme të pranuar prej tyre.

Neni 51

1. Sekretari i Përgjithshëm i Organizatës së Kombeve të Bashkuara merr dhe ua dërgon të gjitha shteteve tekstin e rezervave të bëra nga shtetet në çastin e ratifikimit ose të aderimit.

2. Nuk lejohet asnjë rezervë e papajtueshme me objektin dhe qëllimin e kësaj Konvente.

3. Rezervat mund të tërhiqen kurdoherë, nëpërmjet njoftimit drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara i cili informon për këtë të gjitha shtetet palë në Konventë. Njoftimi hyn në fuqi ditën kur këtë e ka marrë Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 52

Çdo shtet palë mund ta denoncojë këtë Konventë me anë të një njoftimi me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara. Denoncimi hyn në fuqi një vit pas datës kur njoftimin e ka marrë Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 53

Sekretari i Përgjithshëm i Organizatës së Kombeve të Bashkuara caktohet si depozitues i kësaj Konvente.

Neni 54

Originali i kësaj Konvente, bërë në gjuhët arabe, kineze, angleze, frënge, ruse dhe spanjolle, me vlerë të barabartë, depozitohet pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara.

PËR VËRTETIM, personat e nënshkruar të plotëfuqishëm e të ngarkuar ligjërisht nga qeveritë përkatëse, nënshkruan këtë Konventë.